

FAMILIA

BUDA-PESTA

2 Noembrie st. v.
10 Noembrie st. n.

Va eși joi'a și duminică.

Redacțiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 83.

ANULU XIV.

1878.

Prețulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Români'a 2 galbeni.

Viéti'a publica în Români'a.

— Din „Soll si Haben.“ —

Nu s'au împlinitu înca nici 20 de ani decând Moldova și Muntenia s'au unitu. Români erau Moldovenii întocmai ca Muntenii; aceeași stare de lucruri, aceleași aspirațiuni, aceleași mari interese și hotarau să lucreze împreună.

Adeverurile istorice nu potu fi înse nesocotite: chiar în puterea starilor topografice, patru vécuri de a rëndulu cele două țeri traisera în desbinare, și acum nu erá cu putinția, că ómenii s'au se întielega numai decátu. Pâna în diu'a de astadi partidele țerii sânt întemeiate nu numai pe deosebirea de principii, ci totu odata și pe deosebirea de provincii. Sânt în țiera conservatori și liberali; conservatorii se împartu înse în betrânii din Iasi și betrânii din Bucuresci, în junii conservatori din Iasi și în jun'a drepta din Bucuresci; iera liberalii în Muntenia sânt „partidu naționalu-liberalu“, câta vreme în Moldova sânt „fracțiune libera și independenta.“

Aceste grupari sânt rezultate istorice; ele înse pentru aceea nu mai putínu jignescu lucrarea împreuna a tuturor cetăținilor. O parte destulu de însemnata a puterilor noastre se consuma în lupta pentru bun'a întielegere.

Afara de Moldoveni și Munteni mai iau parte la viéti'a publica din Români'a și multi Ardeleni, Ungureni, Banățieni și Bucovinieni.

Români sânt și acestia, ba adese ori chiar Români foarte încapatinati. Ei au crescutu înse în mijlocul unor stari de lucruri cu totulu deosebite de cele din Români'a și asiá întra în viéti'a noastră publica de o potrivă cu niste ómenii mai multu ori mai putínu straini.

Venindu în Români'a, Românulu de peste Carpati afla, că frații sei de aici sânt niste Români cam curiosi; iera acesti frati îl privescu pe dânsulu, că pe unu Românulu cam originalu, cam singuru în felulu seu.

Întielegerea între acesti Români în deobște e cam anevioasă, ba câte odata chiar peste putinția. Nu putine puteri se consuma în acésta țiera în lupta cu Ardelenii staruitori și consecenti pâna la încapatinare.

Sânt, dupa tóte aceste, în țiera Români Macedoneni, cari și ei au deosebitulu lor felu de a fi și de asemenea consuma o parte din puterile statulu românulu.

S'au ne închipuimu acum pe toti acesti Români lucrându împreună, și vom întielege câtu de firésca e zapacéla, în care ne aflamu. Chiar fiindu toti Români adeverati, toti ómenii cum se cade, toti doritori

de binele poporului, deosebiti înse prin educație, gradulu de cultura și prin tradițiunile lor, se cërta mereu între dânsii, se credu mai rei decátu ce sânt și își consuma puterile în o lupta stérpa.

Fâra îndoieála, tocmai fiindu centrulu, în care se întênescu tóte elementele poporului românescu, statulu românulu ajunge a puté împlini o misiune cu multu mai presus decât aceea a unui statulu isolatu. Prin împreun'a lucrare a tuturor Românilor desvoltarea noastră se asiéza pe niste temelii de o croiala mai întinsa și individualitatea naționala ni se îmbogățiesce. E înse vorb'a, că ne aflamu într'unu stadiu de nedumirire sociala, și că de ocamdada participarea altor elemente straine la viéti'a noastră ne zapacesce și ne împedeca în lucrare.

Bun'a întielegere între Români totu s'ar mai puté pune la cale: sânt înse în Români'a multi, foarte multi ómenii, cari nici nu sânt Români.

În tóte vremile, atâtu în virtutea poziției topografice, câtu și a bogăției sale, pamântulu românescu a fost țier'a navalirilor de popóre.

Nici véculu nostru nu a fost scutitu de acésta sórta.

S'au numeramu ómenii ce i-au parte la viéti'a publica din Români'a și vom gasi, că partea cu deseversire mare sânt straini și mai alesu Greci și Bulgari.

Fâra îndoieála toti acestia sânt românisati ori celu putínu pe cale de a se românisa. Vorb'a e înse, ca aceste elemente straine au unu temperamentulu deosebitu de alu nostru și tendința firésca de a face s'au prevaleze în viéti'a noastră publica vederile și nisuintiele lor, că elementele române, și asiá destulu de nedumirite, abia mai potu s'au sustie în lupta cu dânsese și că în acésta lupta se consuma partea cea mai scumpa a puterilor noastre.

Dar nu e destulu chiar nici atâtu.

Nu este în Europ'a aprópe nici o națiune, care s'au nu fia reprezentata în Români'a. Sânt aici Nemți, Maghiari, Francesi, Italiani, Rusi, Greci, Englesi, Spanioli, Polonesi, sânt cu deosebire la 500,000 ovrei.

Dintre acestia foarte putini au dreptulu de a luá parte la viéti'a publica a Româniéi. E înse cu putinția că ei s'au stee în țiera fâra de a înriuri într'unu chipu ori într'altulu asupra lucrurilor ce se petrecu într'êns'a?

Deci, déca vom aduná tóte puterile, care directu ori indirectu înriurescu asupra viéti'i publice din Români'a, vom aflá, că abia a trei'a parte din aceste puteri e isvorita din suflete românesci.

Noroculu Românilor e numai că țier'a e româna, că ei sânt în viéti'a publica majoritatea relativa și că

deosebitele elemente își manifesta înriurirea în deosebite direcțiuni.

Patur'a de sus a poporațiunii din Români'a nu e decât unu talmesiu-balmesiu de felu de felu de ómeni, din care elementulu român se muncesce sè faca Români : acés't'a e fas'a în care se afla viét'ia publica din Români'a.

Ioanu Slaviciu.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

Ochii vèneti împloratori semenau atâtu de multu, oh! atâtu de multu cu ai aceleia, care nainte de 17 ani formau întréga esistint'ia ei. Ea, maic'a, nu pricepea nici unu cuvèntu; ea sciea numai atât'a, că fic'a ei sta înaintea ei.

— Fiic'a mea, oh, fic'a mea! — suspinà ea, si Polly se simtî deodata îmbrăcișata si înundata cu sarutări si lacrimi.

Primulu ei cugetu fu că Lady Charteris a nebunitu, si înspaimântata caută sè se smulga din braçiele ei; ea a fost preparata sè întimpine o fantoma, nu înse o nebuna.

Olivia o pricepù îndata.

— Eu te-am înspaimântatu, fic'a mea, — dise ea, ingraba reculegându-se, — tu inse sémeni multu cu o fiintia, ce mi-a fost odinióra fòrte scumpa. Ce ideia curiósă, sè petreci aici o nópte, si în adevèru nu-ti e frica?

— Nu, ilustra dómna, celu puçinu nu nainte de ce am audîtu pasii dtale. Eu dorescu numai, că Ulrich si Rosanna sè nu auda.

— Îti iubesci tu fòrte rudeniele?

— Oh da, mai vèrtos pe Ulrich, pe elu îlu iubescu tóte fiintiele, pâna si câinii de pe strade.

— Si esti tu ferice? — o întrebà dam'a seriosu.

— Ferice? acum nu pré; eu nu credu că órecare s'ar simtî ferice, alu carei nume ar fi Polly Mason.

Lady Charteris surise.

— Numai pentru acés't'a? Mângaiate cu sperant'ia, că în o dí îti vei schimbá numele.

Polly rosî, ea cugetà la Ralf Fane.

— Câte óre sùnt, ilustra dómna?

— Una si jumetate. Vino cu mine acasa; sè nu spui inse nimenuia în Priory despre convenirea nóstra.

— Eu trebuie sè remânu, Mylady; am promis, că voiu așteptá, pâna ce vor veni dupa mine, si voiescu sè-mi tînu cuvèntulu.

— Cum inse sè te lasu aci singura?

— Dta esti fòrte buna, Mylady, eu înse nu me temu si în curèndu vor veni dupa mine.

Lady Charteris o sarutà intimu.

— Nópte buna, si Ddieu sè te scutésca!

Polly privì dupa ea, pâna ce nu o mai vedîu.

— Óre ce lucru a avutu ea aici pe acestu tîmpu? — se întrebà ea.

Înca nainte de ce a batutu ór'a a dóu'a din turnuri, se apropià societatea Pollyei. Ei se simtiau nelinisciti si înfricati. Óre aflá-o vor înca în viét'ia?

aflá-o vor acolo, ori a rapit'o cu sine o fantoma în regiunea întunericultui?

Curèndu înse statù Polly suridièndu înaintea lor si sarì sprintena de pe ferèsta.

— Iéta-me iéra, Eliso, în mân'ia ta, a fantomelor si a clotianilor. Speru acum, că vei crede că nu me temu. Déca înse un'a dintre voi va împartasi lui Ulrich si Rosannei, unde a'n petrecutu în nóptea acés't'a, veti vedé, ce voiu face.

Sprintena si voiósa se aretà Polly în deminét'ia urmatóre la dejunu.

— Mr. Fane va veni acusi, — cugetà ea, reve-dièndu-si garderob'a seracutia si alegându-si vestmentulu vènetu de merino, carele de si erá cam vechiu, totusi i statea mai bine. Perulu ei auríu erá inderetu legatu cu o pantlica vènetă si-i formá toalet'a simpla.

La unu-spre-diece óre veni cu trasur'a Mr. Fane cu Miss Mathilda Charteris, Polly siedea sub unu convolvulu si cetiá. Privirea elocinta a artistului i esprima destulu de chiar cugetulu.

Elu a venitu sè o duca în Priory, unde sè-i siéda de Rosamunda, si le recomèndà un'a alteia. Mathilda Charteris felicità pe nóu'a cunoscuta cu cuviintia. Mic'a dsior'a nu erá frumósă. O copila palida morbósă cam de 13 ani cu ochi negrii si perulu negru. Toalet'a eleganta si bogata în metasa rosa nu armonisá cu faci'a-i debila, palida si morbósă.

Polly privì toalet'a Mathildei si simtî câtu de seracutia erá ea cu hain'a ei vechia si cu mânile arse de sóre. O dorintia si — sè spunemu adevèrulu — o invidia cuprinse ánim'a ei; — ea merse în Montalien Priory tacènda si monotóna.

Mr. Fane nu observà diferint'ia de toaleta, elu sciea numai, că fetit'ia baronului nu e frumósă, si că lângă ea siéde o fiintia graçioasă.

Miss Charteris conversá cu Miss Mason. În adevèru petrecutu-a ea tóta viét'ia ei în acestu orasielu? Nu a fost nici odata în veru unu institutu? Nu a fost în Paris? nici în Londra? Cátu de înfioratóre trebuie sè fia o astfel de esistintia! Si cu compatimire priviá la fetit'ia dela tíera, care nu sciea nimicu despre lume si splendóra ei.

Fia-care cuvèntu, fia-care întrebare o superá pe Polly ea se cai, că a venitu, si întrà fòrte mahnita în halele Priorii.

Mr. Fane o conduse în unu salonu elegantu si o rogà sè aștepte, pâna va încunoscint'ia pe Miss Hautton despre sosirea ei, care sè-i siéda de regin'a „Eleanor.“

Si Mathilda o parasi escusându-se.

Polly remase singura. O tacere profunda domniá. Erá cá în o biserica. Tiner'a fetitia priviá sfíósă, ba mai asiá dicèndu fricósă la lucsul mare ce o împresurá.

Deodata se audíra niște voci în apartamentulu vecinatu.

— Frumósă? — repeti Miss Hautton cu dispretiú, — în adevèru, Mathilde, a disu Mr. Fane? Mie mi se pare, că e o tierana prósta cu peru rosíu si alunele în faci'a.

— Si mie, — aprobà Mathilda, apoi adi sè o vedi, Diano, în hain'a ei vechia de colorata. Oh!

— Ce próstia, că a adus'o Mr. Fane aici! Noi sùntem mai asiá dicèndu constrinse sè fimu complezante faci'a cu acesta fiint'a prósta.

Polly nu aşteptă mai multu, ânim'a ei eră sê plesnêca de mânîa; ea fugi din salonu pe trepte în jos, si din casa afara.

— O tîerana prôsta cu peru rosîu si alunele în façia, — resună totu înca în urechile ei.

Ajungêndu acasa, se privi îndata în oglinda.

Eră adevèratu, perulu ei se putea consideră si rosîu, de si ea pâna acum îlu credea blondinu; avea sub unu ochiu sîepte si sub celalaltu cinci alunele. Ea nu eră nici culta, nici frumôsa, nici buna, ci numai o adevèrata tîerana arsa de sôre.

Polly se puse la lucru si lucră cu diligençia ce pe Rosanna o puse în uimire; si asiă în tacere lucră ea pâna sér'a si merse dupa acea în gradina sê-si recórêca fruntea ardiênda.

La pórta statea Ralf Fane.

— Miss Mason — Polly! — dîse elu cătra ea; — pentru ce te-ai îndepartatu dta? Speru, că nime-neu nu te-a ofensatu?

Ochii Pollyei schinteiau.

— Ce e, Polly? Este-mi permis a te numi asiă? — o întrebă elu în tonu linguştoru.

— Numesce-me cum voiesci, Mr. Fane; ce te si interesêdia, cum sê numesci pe o tîerana prôsta? O tîerana prôsta cu perulu rosîu nu are de a aşteptă nici unu respectu. De asiu fi Miss Diana Hautton sêu Miss Mathilda Charteris, asiu fi firesce altu cum.

— Ce ti s'a întemplat, Miss Mason? Dta esti tocmai asiă o dama, că si acele, si pe mine me interesêdia cinci minute în apropierea dtale mai multu, decâtu o dî în societatea acelora.

Elu vorbiă adevèrulu. Polly eră totu-de-una mai graçioasa.

— Oh, spune-mi, cine si cum te-a ofensatu!? Eu sciu că nu, si te rogu sê nu credi acêst'a căci cugetulu m'ar tortură si nu asiu putê suferi.

Vocea lui se domoli pâna la o amabilitate nespusa, ochii lui descoperiau o lumina care nu-si smintî calea spre ânim'a fetitiei.

— Dta îti acusi regin'a, Mr. Fane, — surise Polly fâra voia, de si numai momentanu emoçionatu; — ce ar dîce Miss Hautton la aceste cuvinte?

— Ce are Miss Hautton cu mine? Asiū fi eu aici, dîca ea ar fi în stare sê me retina?

Lumin'a argintîa a lunei lumină scen'a si orologiulu din culin'a Rosannei anuciă ôr'a a nou'a.

Ce nôpte minunata! Cătu eră de frumôsa viêtî'a, lumea; si Rosanna o numiă valea plângerei!

— Fi-mi va permis a veni ierasi, si înca curenđu? — o rogă Mr. Fane.

— Dîca ti face placere.

Dupa câteva minute pasi artistulu prin nôptea vederôsa spre castelu; si totu mai tare se convingea, că elu iubescè fôrte pe Polly.

— Pentru ce nu am moştenitu eu avutîa multa? — oftă elu, — asiū luă pe Polly de soçia si cu ea asiū petrece dîlele vietii mele în Italia.

Si pe când în diu'a următoare Ralf Fane nu se ivi, Polly cercetă pe amic'a ei Alice Warren.

— Ce mai faci, Alice? Unde e muma ta?

— Ea e în oraşiu, tatalu meu în oficiu, Willy e la pâneria, si eu nu sciu ce sê facu. Acî e unu biletu din castelu, care recêrca pe fratele meu, a primî conducerea unei luntrice la o partîa ocaşionala de escursiune.

Polly primî în sus; asiă dara acea n'a venitu

Ralf Fane? Pentru ce înse nu i-a pututu elu spure?

— Fiii Lordului sciu vêsli, — continuă Alice, — strainulu artistu înse nu scie, si Willy sê le con- duca luntricea.

Unu cugetu viclênu tresari prin Polly. Ea sciea vêsli si voiă sê scia cum se porta Mr. Fane façia cu Miss Hautton.

Alice pricepù din façia atentîunea âmiceii ei.

— O, Polly, lasa-te de propusulu teu, — o rogă ea.

Eu câteva septemâni mai nainte a adusu Polly din recuisitele teatrale ale lui Ulrich estratu de nuci si tinctura de coloratu perulu, s'a îmbracatu în vest- mintele lui Willy si a conversatu unu patrariu de ôra cu Rosanna, pâna abiă a cunoscutu însielatiunea.

Lasa-te de propusu, — repetî Alice, — cugetă dîca te vor cunôsce!

— Eu voiescu, si în casulu celu mai criticu nu e nici o crima. Ada-mi estratulu de nuci si vestmin- tele de dumineca alui Willy.

Nu o înculpă pe o fetitîa de 16 ani, pentru că eră resoluta în vointî'a ei că o pisica; nici tu, onora- bila cetitôre, nu ai fost mai nainte asiă de întielêpta, că acuma. Pe lângă acêst'a Polly folosi acum momen- tulu, si acêst'a condiçionă tóta durerea si caintî'a vie- tii ei.

O fetitîa frumôsa blondina întră în cas'a prima- riului, si unu tineru brunetu iesî de acolo.

— Nici ênsasi mum'a ei nu o ar cunôsce, — cu- getă Alice, privindu dupa tinerulu matrosu, carele aru fi fost daunu de modelu lui Murillo. Primariulu s'a întêlnitu cu elu.

— Grabesce Willy, — dîse elu, domnimea te aştepta pe malu.

Doue luntrice deja se leganau pe apa; Ralf Fa- ne eră pe malu si priviă mahnitulu la luntrice lipsin- du-i mân'a conducătoare.

— Dómne ajuta, iéta-lu că vine! — eschiamă elu, — scii dta sê vêslesci?

— De siguru.

— Permeteti-mi dsîôre sê ve fiu spre ajutoru, — se linguşet artistulu, — si-mi spuneti, me rogu aveti voia sê culegeti liliî de apa?

— Nu-mi pasa, — cască moştenitôrea.

Cele trei mîi pundi renta se pareau, că disparu în negura. Tinerulu artistu eră neliniscitu; elu putea sê iubêca o duzina de tîerane, îndata ce înse eră vor- b'a de casatoria, Diana eră dîn'a lui adorata.

Privirea si vócea luara o espressione nespusu de durerôsa si afabila. Polly o cunoscutu. Întrêga fiintîa ei se revoltă.

Diana se liniscî.

— Ôre cătu adevèru pôte fi în cuvintele dtale? — dîse dam'a ridîêndu; — asiū voi sê sciu ôre price- pe nim'fa dtale dela tîera esintî'a dulcelor vorbiri ale dtale?

— Polly cea micutîa? — rise elu, — dta scii, amabila dsîôra, că ea e numai o fetitîa frumosîca, unu modelu pitorescu cu peru aurîu, si ochi dragalasi. Cine si tîne vorbiri unei tîerane! Numai acea sê-ti spunu dtale, Diana, este parerea ânimei mele.

(Va urmă.)

Ce e nou ?

Invitare la balulu ce se va arangia cu ocaziunea adunării generale a Societății pentru fondu de teatru românû în 17 noemvre 1878 c. n. în Alba-Iulia în sala chioscului promenădii din orasiu în favoarea Societății pentru fondule de teatru românû si a soldatilor raniti în Bosnia. Pretiulu de intrare : pentru persôna 1 fl. v. a., pentru familia 2 fl. v. a. Oferte se primescu cu multiamire si se vor publică. Bilete de intrare se capeta în sêr'a balului la cassa, pâna atunci în negutiatori'a dlui Antoniu Csiki. Începutulu la 8 ôre sêra. Comitetul arangiatoriu. Ordinea de dantiu : 1. Ardelean'a. 2. Valsu. 3. Cadrilu. 4. Polc'a. 5. Romana. 6. Csárdás. 1. Valsu. 2. Cadrilu. 3. Polc'a masureca. 4. Romana. 5. Polc'a trablante. 6. Hatjegana. Între pause „Calusierulu“ si Batuta jucate de 16 parchi.

Cea mai frumôsa femeia maghiara. La congressul etnograficu din Paris s'a tramisu si o colectiune de fotografii ale celor mai frumôse femei maghiare. Acolo s'a constituitu unu juriu, spre a judecâ uneia merulu lui Paris. Galantul juriu a decisu, cã cele mai frumôse sânt : contess'a Elena Andrassy (fiic'a ministrului de esterne), baroness'a Paulina Ilkey, contess'a Elena Pejacevich si Matilda Barthodeisky. Va sê dica, tôte din clasele innalte. Inse fam'a numai decãtu a scosu la ivêla, cã judecat'a juriului e dictata numai de galanteria, si cã cea mai frumôsa este un'a din clasele mai jos, si anume — grozavu! — fiic'a unui portaru alu contilor Károlyi. Acêsta se numesce Margareta Kovács, e de 16 ani si posede o frumsetie admirabila.

Curiôsa resbunare. Trenul tocmai avea sê plece din Paris la Versailles, când unu barbatu voi sê se urce, cu țigar'a ardiênda, în unu cupeu de class'a prima. Dupa ce intrâ, zari cã acolo se afla si o femeia, deci voi sê-si arunce țigar'a. Inse înainte de a fi pututu face acêst'a, dam'a îl si atacâ, pentru negalantieria, cã a intratu cu țigar'a ardiênda. Barbatul își ceru cusele, si esî, apoi merse de ocupâ locu în class'a a III. Acolo gasi pe unu lucratoru, pe care se simtiea fôrte mirosul de aiu. „Frate, i dise caletorulu, caletoritu-ai cândva în clas'a prima?“ — „Ba.“ — „Iêta dar biletulu acêst'a, du-te si ocupa locu în class'a prima!“ Asiâ se si întemplâ. Trenulu plecâ, si femeia fu silita a suferi pâna la Versailles mirosul de aiu.

Cunun'a regelui de Hollandia e ficsata pe 15 nov. si se va serbâ în Arolsen. Apoi parchi'a regêasca va intrâ în orasiulu Amsterdam, unde se vor arangia solenități mari. Corpul legiutoru si-a datu unanimu consimtiemêntulu la acêsta casatoriã.

Principele mostenitoru alu Germaniei a caletoritu dîlele trecute prin unu satu, unde invetiatorulu l'a întimpinatu cu unu cvartetu cântatu de școlariu sei. Principele dorindu sê cunôsca si tecltu a celui cu cvartetu, dise invetiatorului sê i-lu deie. Acêst'a zapacitu de atâta onôre, cautâ prin busunare, si predete principelui o hârtia. Principele, nici nu se uitâ la ea, ci o puse în portfoiu. Invetiatorulu se despari îndesultitu. Dar sosindu acasa, vedîu cu grôza, cã în locu

de tecltu, a datu principelui o conta ne platita a croitorului. A dêu'a di primî conta — platita.

Primulu israelitu în functiune româna, este dlu M. Brociner, fost locotenentu în armat'a României, pe care ministrulu de finantce l'a numitu în postulu de împiegatu de cancelaria la biuroul de vama din Galati. Dlu Brociner — ni spune „Resboiul“ — cu ocaziunea resboiului, a servitu cã voluntaru în armat'a româna, dobândindu gradulu de sub-locotenentu; elu a cadîutu ranitu în faci'a Plevnei, si a fost decoratu cu „Virtutea Militara“ si cu „Steu'a României“ si cu o decoratiune rusa.

Mileticiu în închissôrea din Vatiu se afla în pavillonulu delinquentilor politici. Are o odaia mica, cu o ferêsta spre gradina, înainte careia se preâmbila unu pazitoru înarmatu. Elu arare ori pôte sê primêscã visite, si atunce numai în presinti'a directorului. Capeta cãrti din bibliotec'a închissorii, si cetesce mai alesu opuri istorice si de sciintie naturale, tôte de autori germâni, si își face notiție. Odata a cerutu si opuri si dîuare politice, dar i s'au refusatu. Dênsulu e morosu, nu pré vorbesce, si ungueresce de felu nû rostesce nici unu cuvêntu. Perulu si barb'a i s'au albitu. E sânetosu.

O femeia din Praga a cetitu în dîuarie, cã fiulu ei din Bosnia a cadîutu. Acêsta avu înriurire atâtu de grozava asupra ei, încãtu muri. Dupa môrtea ei se constatâ, cã scirea a fost falsa, si fiulu ei traiesce.

✓ **Colonisare italiana în Români'a.** Mai multi italieni locuitori în Români'a au infintiatu unu comitetu, care si-a propusu a mijloci, cã italianii — în locu sê se transpôrte în țieri pré departate — sê se asiedie în Dobrogea, care în curêndu se va anectâ României. Colonii italiani aru putê sê invetie pe țieranii români sê schimbe stepele nemarginite în livedi artificiale prin udarea țierinelor cu apa adusa în scientiuletie dintr'o gârla, sê schimbe bâlțile în orezarii, sê îmbunetățesca modulu de a cresce gândacii de metasa; astfel ar vini o di, în care brândi'a, vinulu, orezulu si metas'a, aru formâ patru rame de esportare din Români'a. Pe lângã acêst'a, țieranulu italianu, pusu în contactu cu țieranulu românû, ar deveni românû chiar dela generatiunea a dêuã.

Perulu calugaritielor. Mod'a de a purtâ peru falsu si marea cantitate a marfei ce se cauta, a pusu si acestu articolu pe terenulu unei înjosite speculatiuni. Nu numai cã multe cocuri se prepara din peru taiatu alu unor persône môrte, dar comerciantii francesi au avutu pâna si ideia de a se adressâ si la manastirile de calugaritie. De câte ori o sora se calugaresce, stariți'a ia pletele taiate, le pune de o parte si le vinde în folosulu comunitatii manastiresci.

Treiluniulu octomvre—decemvre începêndu-se cu nr. 74, deschidemu prenumeratiune noua la fôia nôstra, cu conditiunile însemnate în frunte. Observâmu, cã în treiluniulu acesta vom dá si suplementele promise pentru acestu semestru. Rogâmu pe abonantii ale caror abonamente vor espirâ sê le rennoiêscã de timpuriu, sêu sê ne retransmita esemplarele.